

Ø.s Forskel paa hver Dollar og $2\frac{1}{2}$ Kr.s Forskel paa hvert Pund Sterling.

Naar man derfor fra nogle Sider siger: Det, vi ønsker, er en Pause — saa spørger jeg det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Hvorigennem vil det ærede Medlem sikre denne Pause, naar kun Bundkursen, men ikke Højstekursen kan sikres? Pausen kan ikke sikres ved Guldvekselsfod, har den ærede Ordfører selv erklæret, og han erstatter derfor den tekniske økonomiske Sikkerhed med noget andet, nemlig med Nationalbankens Tilsagn om at ville holde Kursen 90. Men hvorledes gik det med Nationalbankens Tilsagn om at holde Kursen 80? Den kom ud for stærkere Magter, end den formaaede at holde Stand imod, og efter Løftet om 80 fik vi Kursen, Guldværdien nogle og halvfems. Et Nationalbanksløfte om at holde Kursen — saa ærligt jeg end føler mig overbevist om, at det gives — byder ingen Sikkerhed, fordi man ikke kan købe alle de fremmede Valutaer, der udbydes. De, der erkender, at Landet trænger i alt Fald til en Pause, er jo de ærede Medlemmer, der samler sig omkring det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og jeg har Indtrykket af, at ogsaa de ærede Medlemmer, der samler sig omkring det ærede Medlem Hr. Lange, mener dette, skønt der er nogen Usikkerhed i Opfattelsen af, hvorledes det konservative Partis Stilling paa dette Punkt er; det burde og kunde vi maaske faa klaret. Jeg har set i „Berlingske Tidende“, at man forstaaer den af Landsraadet vedtagne Beslutning som Udtryk for et Ønske om at komme til Pari snarest muligt. Jeg har forstaaet Udtalelser af det konservative Partis Medlemmer i Udvalget, som om denne Opfattelse ikke er rigtig, at den ikke udtaler det, med andre Ord, at den ikke kræver Pari snarest muligt. Det er derfor tænkeligt, at der indenfor det konservative Parti, ligesom indenfor Venstre, er mange, der mener, at det rette er at holde Pause nu. Derfor har jeg tilladt mig at udvikle, at de Herrer selv er klar over, at Garanti for denne Pause kan der ikke findes.

Med det Ønske, vi har udtrykt, at Regeringen skal fremsætte en Redegørelse om de retslige, finansielle og økonomiske Spørgsmaal, der knytter sig til en Indførelse af Guldindløselighed ved en Guldværdi lig den engelske Shillings, har vi ydet vort til at skabe saa stor Betryggelse, som der overhovedet fra Rigsdagens Side kan gives paa dette Punkt, for, at Pausen holdes. Lige modsat af, hvad ærede Medlemmer her har sagt, vil Proklamation af Pari betyde forøget Usikkerhed, medens Bevidstheden om, at der er

en Mulighed for, at Rigsdagen træffer Beslutning om Indløselighed ved 91, vil betyde forøget Sikkerhed; thi det vil betyde, at Spekulationen vil føle sig usikker, naar Kursen er over 91. Nu tror jeg ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Lange vurderede Forholdene her, at det undertiden har mere Betydning, hvad min Ringhed siger, end hvad Landets Statsminister siger. Det er derfor ogsaa kun i al Beskedenhed, at vi, saa faa vi er, forsøger paa at lægge denne Sikkerhed under den Pause, som man ønsker fra manges Side, og at gøre det usikkert for Spekulationen, om dens Gevinst yderligere skal være fuldkommen vis. Og hvis der bliver noget mere Styrke i det fra vor Side fremsatte Standpunkt, end vort Tal her i denne Sal andrager, er det, fordi de, der er af den Opfattelse, som er udtrykt i dette vort Standpunkt, er langt, langt flere procentvis udenfor denne Sal, end de er her.

Men jeg vender et Øjeblik tilbage til Spørgsmaalet om Pausen, og jeg sætter, at det lykkes ogsaa ved det Bidrag, som vi har ydet til Sikring af Pausen, at holde den, med andre Ord, at vi i 1926, hvad der er det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Ønske, ikke kommer højere end til den nuværende Guldværdi. Hvad saa? Hvad betyder det, man saa har opnaaet? Ja, det betyder, at vi i Løbet af 1926 gennemlever den Krise, som er fremkaldt ved Kronens Stigning fra 65 Ø. til omkring 90 Ø. Den Krise afgøres ikke i Februar, naar den første Regulering af Lønningerne kommer. Muligvis vil man ved den næste August-Regulering, naar Prisfaldet er slaaet helt igennem, og naar visse Kommuner, som ikke forstaaer, hvad deres Forpligtelser overfor den socialdemokratiske Regerings Prispolitik betyder, ogsaa har gennemført, om end for sent, deres Bidrag til Prisfaldet, være naaet til, at Prisfaldet er trængt helt igennem, og at Lønningsreguleringen derfor automatisk vil svare til dette.

Det betyder nu heller ikke, at Krisen derfor i Almindelighed er forbi, thi den vil sikkert tage sin Tid; men det, man fra de Herrers Side, som nu inviterer til at proklamere Pari som Maalet efter Pausen, vil komme til, er, at saa snart vi har tilendebragt og overvundet Følgerne af den Krise, som vi for Øjeblikket er i, skal vi paabegynde Forberedelserne til den næste Krise. Man siger, at 10 Ø. kan jo ikke betyde saa meget som de 25 Ø., som vi foreløbig har vundet opad. Det er naturligvis rigtigt, at 10 Ø. er mindre end 25 Ø., men det er fuldkommen rigtigt, hvad Dr. Pio i en Pjece om Valutaspørgsmaalet, „Valutaspørgsmaa-